

Vejen frem: At opdage LaRouches opdagelse

17. januar 2024

“Etablerede autoriteter” inden for politik, økonomi, historie og de generelt misforståede “samfundsvidenskaber” og andre områder i den transatlantiske verden er, og vil forblive, forbløffede, rådvilde og forvirrede over begivenhederne på slagmarkerne i Ukraine, i gaderne i Tyskland, ved valgurnerne i Iowa og ved domstolene i Haag. Ingen af deres forklaringer ville forberede dem på overhovedet at overveje tanken om, at alt dette er udtryk for et universelt forandringsfelt, som vokser i styrke, hver gang det møder modstand.

Mens BRIKS-landenes handlinger, herunder koordineringen af diplomatiske initiativer i dette øjeblik mellem Kina, Rusland og flere lande i Afrika, er et mesterligt angreb på “Tony Blair International” og andre “imperiale humanitære” talsmænd for folkemord, som engang dominerede økonomisk underkuede afrikanske nationer, slår både Saudi-Arabien og Qatar i Davos et slag for regionale fredsforhandlinger med Israel, men kun hvis en tidsplan for en to-statsløsning for Palæstina og Israel bliver udarbejdet og accepteret. Sydafrikas poetiske præsentation af den forbrydelse, der begås mod Gaza, har givet så meget genlyd, at berømte teater-, film- og tv-skuespillere er begyndt at recitere dele af dette vidnesbyrd på de sociale medier, nogle gange som en protest, der insisterer på, at indtil forbrydelsen er stoppet, skal dette vidnesbyrd bedes som en litani, ikke for de døde, men for de ikke-døde, der fortsætter med at støtte forbrydelsen ved at lade den fortsætte. De har for nogle opdaget og for andre indset en sandere, højere funktion for kunsten end de intetsigende, sjæleødelæggende “karriereprojekter”, som de er blevet fanget og ødelagt af.

Vi befinder os nu i en tid og et sted, hvor kun digtere eller kunstnere er i stand til at forvente, hvad der kommer. "En storm er på vej," får vi at vide i begyndelsen af Schillers Wilhelm Tell. Og derfor er det kun en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur, der kan fungere. Der er dem, der ligesom Tell ved, hvordan man navigerer i denne storm. Der er endda dem, som den amerikanske digter Edgar Allan Poe skildrede, som har studeret stormen indefra, ved at kaste sig ud i den og opdage, at stormen er en hvirvel, hvis love, ved at blive studeret, gør det muligt at forstå og endda styre dens kraft – uanset hvor kaotisk og skræmmende den måtte forekomme for andre. Sådan er LaRouche-organisationen, udfordret og hårdet af den samme ild, som ses i de israelsk/amerikansk/britiske forsøg på at afvise Sydafrika, i de 17 efterretningstjenesters "lovlige" angreb på Trumps kandidatur, i den "grønne malthusianske" modstand mod de tyske landmænds krav.

Om resultatet af valgmøderne i Iowa skrev et forfærdet CNN, at "tidligere præsident Donald Trumps enorme sejr i valgmøderne i Iowa er et af de mest forbløffende comebacks i amerikansk politisk historie." Forestil dig deres rædsel, hvis de havde mistanke om, at landbrugsbasen i Iowa ville tænke på samme måde – både i økonomiske spørgsmål og om truslen mod deres egne nationer – som den tyske landbrugssektor, der nu kører rundt i alle landets regioner på 100.000 traktorer. Hvad har billedet af de 100.000 traktorer på gaden fået ikke bare lastbilchauffører, tømrere og andre i Tyskland til at indse om deres egen begyndende magt; hvad med dem i Polen, Frankrig og andre lande? Hvad er mest magtfuldt – 100.000 traktorer, der repræsenterer kreativitet og produktion, eller 100.000 kampvogne, der repræsenterer drab og ødelæggelse? Hvilket produkt skal sendes til Ukraine? Hvorfor sende et sværd, når man kan sende en plov? Hvilken kraft ville der være i verdens fælles fødevareproduktion, ikke bare til at brødføde verden, men til at forny planetens "økosystem" gennem en landskabshave i hele verden, herunder beherskelse af himlens floder? Hvis nationer rent faktisk ønsker at løse problemer med forurening

og lignende, snarere end ikke-eksisterende problemer som "katastrofal pludselig opvarmning" (bortset fra gennem termonuklear krig), så saml verdens landmænd, og de vil gøre et langt bedre stykke arbejde end alle "miljøeksperterne".

Med hensyn til denne idé om en "højere økologi" spurgte den store ukrainsk-russiske videnskabsmand Vladimir Vernadsky i sin artikel "Nogle bemærkninger om noosfæren": "Hvordan kan tanken ændre materielle processer? Her har en ny gåde dukket på foran os. Tanken er ikke en form for energi. Hvordan kan den så ændre materielle processer? Det spørgsmål er endnu ikke blevet løst..." Det indledende afsnit i den afdøde økonom og statsmand Lyndon LaRouches artikel fra 1993, "On LaRouche's Discovery", udgør det udgangspunkt, hvorfra et sådant spørgsmål ikke blot kan stilles, men også undersøges ved at anvende hele menneskeheden og alle menneskehedens ressourcer til at besvare det:

"Det centrale i mit oprindelige bidrag til Leibniz' videnskab om fysisk økonomi er tilvejebringelsen af en metode til at behandle årsagssammenhængen mellem på den ene side individers bidrag til aksiomatisk revolutionerende fremskridt inden for videnskab og tilsvarende former for viden, og på den anden side deraf følgende stigninger i den potentielle befolkningstæthed i de tilsvarende samfund. I sin anvendelse på politisk økonomi, fokuserer min metode analytisk på den centrale rolle i følgende tretrinsekvens: først, aksiomatisk revolutionerende former for videnskabelige og tilsvarende opdagelser; for det andet, deraf følgende fremskridt indenfor maskinværktøj og tilsvarende principper; endelig, deraf følgende fremskridt i den produktive arbejdskraft. "

Dette indledende afsnit fra LaRouche er det nødvendige, om end måske uventede, udgangspunkt for at forstå den storm, der nu tilsyneladende samler sig over hele verden. Det angiver den målestok, hvormed man kan bedømme, hvordan man skal gribe ind, og hvordan man etablerer en ny strategisk og udviklingsmæssig arkitektur. Det er derfor også grundlaget for at vide, hvordan

man kan tage individuelle skridt, herunder politisk beslutningstagning, trin for trin – og hvordan man kan modsætte sig den ødelæggelse af menneskeheden, der må være det uundgåelige resultat af at fortsætte med at følge den modsatte, nuværende vej, den, der er blevet fulgt i seks årtier. Helga Zepp-LaRouches Ti Principper repræsenterer, politisk organisatorisk set, LaRouches opdagelse.